De Europæiske Fællesskabers

Tidende

ISSN 0378-6994

L 362

21. årgang

23. december 1978

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

.....

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Råd

78/1026/EØF:

* **Rådets direktiv af 18. december 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger, omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser** 1

78/1027/EØF:

* **Rådets direktiv af 18. december 1978 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som dyrlæge** 7

78/1028/EØF:

* **Rådets afgørelse af 18. december 1978 om nedsættelse af et rådgivende udvalg for dyrlægeuddannelsen** 10

78/1029/EØF:

* **Rådets henstilling af 18. december 1978 vedrørende statsborgere i storhertugdømmet Luxembourg, der er indehavere af et eksamensbevis for dyrlæger udstedt i et tredjeland** 12

78/1030/EØF:

* **Rådets beslutning af 18. december 1978 om bemyndigelse til stiltiende videreførelse eller opretholdelse af visse venskabs-, handels- og skibsfartstraktater og lignende aftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande** 13

De akter, hvis titel er trykt med magre typer, er løbende forvaltningsakter inden for rammerne af landbrugspolitikken, akter, der normalt har en begrænset gyldighedsperiode.

De akter, hvis titel er trykt med fede typer efter en asterisk, er alle andre akter.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅD

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1978

om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger, omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

(78/1026/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

i henhold til traktaten er enhver i nationaliteten begrundet forskelsbehandling på området etablering og tjenesteydelser forbudt fra overgangsperiodens udløb; det således gennemførte princip for national behandling vedrører bl.a. udstedelse af en eventuelt fornøden tilladelse til at optage og udøve virksomhed som dyrlæge samt indmeldelse eller medlemsskab af faglige organisationer eller organer;

det forekommer dog tilrådeligt at fastsætte visse bestemmelser, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser på dyrlægeområdet;

i henhold til traktaten må medlemsstaterne ikke yde nogen form for støtte, som vil kunne fordreje etableringsvilkårene;

artikel 57, stk. 1, i traktaten foreskriver, at der skal vedtages direktiver om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser; dette direktiv sigter mod anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som giver adgang til at udøve virksomhed som dyrlæge;

i betragtning af de forskelle, der for øjeblikket består mellem medlemsstaterne med hensyn til dyrlægeuddannelsens form og varighed, er det nødvendigt at fastsætte visse samordningsbestemmelser med det formål at gøre det muligt for medlemsstaterne at foretage en gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser; denne samordning er gennemført ved Rådets direktiv 78/1027/EØF af 18. december 1978 om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som dyrlæge [4];

da et direktiv om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser ikke nødvendigvis medfører en indholdsmæssig ligestilling af de uddannelser, som disse eksamensbeviser vedrører, bør der, hvad angår benyttelsen af titler på grundlag af uddannelser, kun gives tilladelse til at benytte disse på hjemlandets eller det seneste opholdslands sprog;

for at forenkle de nationale myndigheders gennemførelse af dette direktiv kan en medlemsstat foreskrive, at de personer, der opfylder de i dette direktiv krævede uddannelsesbetingelser, sammen med deres uddannelsesbevis skal forelægge et certifikat, der er udstedt af de kompetente myndigheder i hjemlandet eller det seneste

(1) EFT nr. C 92 af 20. 7. 1970, s. 18.
(2) EFT nr. C 19 af 28. 2. 1972, s. 10.
(3) EFT nr. C 60 af 14. 6. 1971, s. 3.

(4) Se side 7 i denne Tidende.

opholdsland, og hvori det attesteres, at disse beviser virkelig er de i direktivet omhandlede;

ved udførelse af tjenesteydelser udgør kravet om indmeldelse i eller medlemsskab af faglige organisationer eller organer, der er knyttet til udøvelse af en virksomhed af regelmæssig og varig karakter i værtslandet, ubestrideligt en ulempe for tjenesteyderen på grund af hans virksomheds midlertidige karakter; kravet bør derfor frafaldes; dog må i så fald tilsynet med den faglige disciplin, der er omfattet af disse faglige organisationers eller organers kompetence, sikres; med henblik herpå bør der med forbehold af anvendelsen af artikel 62 i traktaten åbnes mulighed for at pålægge den begunstigede indberetningspligt over for de kompetente myndigheder i den medlemsstat, der er værtsland med hensyn til udførelsen af tjenesteydelser;

med hensyn til vandel og hæderlighed må der skelnes mellem de krav, der kan stilles til på den ene side den første adgang til erhvervet, og på den anden side dets udøvelse;

hvad angår lønnet udøvelse af virksomhed som dyrlæge omfatter Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet [1] ikke særlige bestemmelser om, hvilke erhverv der er undergivet forskrifter vedrørende vandel og hæderlighed, faglig disciplin og benyttelse af titler; de pågældende forskrifter anvendes eller kan bringes til anvendelse såvel på lønmodtagere som på selvstændige, alt efter hvilken medlemsstat det drejer sig om; udøvelse af virksomhed som dyrlæge er i samtlige medlemsstater betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for dyrlæger; denne virksomhed udøves såvel af selvstændige som af lønmodtagere, eller endog af de samme personer skiftevis som lønmodtagere og som selvstændige i løbet af deres faglige karriere; for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for disse erhvervsudøvere inden for Fællesskabet forekommer det således nødvendigt at udvide anvendelsen af dette direktiv til også at gælde dyrlæger, der er lønmodtagere —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ANVENDELSESOMRÅDE

Artikel 1

Dette direktiv finder anvendelse på virksomhed som dyrlæge.

[1] EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

KAPITEL II

EKSAMENSBEVISER, CERTIFIKATER OG ANDRE KVALIFIKATIONSBEVISER FOR DYRLÆGER

Artikel 2

Hver medlemsstat anerkender de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der udstedes til medlemsstaternes statsborgere af de øvrige medlemsstater i overensstemmelse med artikel 1 i direktiv 78/1027/EØF, og som er anført i artikel 3, ved på sit område at tildele dem samme virkning som de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, den selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af virksomhed som dyrlæge.

Når et af de i artikel 3 nævnte eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser er udstedt inden gennemførelsen af dette direktiv, skal det ledsages af en attestation fra de kompetente myndigheder i udstedelseslandet gående ud på, at det er i overensstemmelse med artikel 1 i direktiv 78/1027/EØF.

Artikel 3

De i artikel 2 omhandlede eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser er følgende:

a) *i Tyskland:*

1. Zeugnis über die tierärztliche Staatsprüfung (bevis for statseksamen for dyrlæger), der udstedes af de kompetente myndigheder;
2. de attestationer fra de kompetente myndigheder i Forbundsrepublikken Tyskland, som bekræfter, at kvalifikationsbeviser, udstedt efter den 8. maj 1945 af de kompetente myndigheder i Den tyske demokratiske Republik, er ligestillet med det i punkt 1 nævnte kvalifikationsbevis;

b) *i Belgien:*

le diplôme légal de docteur en médecine vétérinaire — wettelijk diploma van doctor in de veeartsenijkunde of doctor in de diergeneeskunde, udstedt af statens universiteter, det centrale bedømmelsesudvalg eller af statens bedømmelsesudvalg for universitetsundervisning;

c) *i Danmark:*

bevis for bestået kandidateksamen i veterinærvidenskab (cand.med.vet.) fra Den kongelige Veterinær- og Landbohøjskole;

d) *i Frankrig:*

le diplôme de docteur-vétérinaire d'État;

e) *i Irland:*

1. eksamensbevis som Bachelor in/of Veterinary Medicine (MVB);

2. the Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), udstedt efter aflæggelse af eksamen efter et fuldt studieforløb på en veterinærskole i Irland.

f) *i Italien:*

il diploma di laurea di dottore in medicina veterinaria accompagnato dal diploma d'abilitazione all'esercizio della medicina veterinaria, udstedt af undervisningsministeren på grundlag af resultaterne af den kompetente statslige eksamenskomités bedømmelse;

g) *i Luxembourg:*

1. le diplôme d'État de docteur en médecine vétérinaire, udstedt af statens eksamenskomité og påtegnet af undervisningsministeren;

2. eksamensbeviser fra en højere veterinærskole, udstedt i et af fællesskabslandene, og som i dette giver adgang til praktikanttjeneste uden at give adgang til at udøve virksomhed som dyrlæge, når et sådant eksamensbevis er anerkendt af undervisningsministeren i henhold til lov af 18. juni 1969 om højere undervisning og anerkendelse af udenlandske eksamensbeviser og grader inden for den højere undervisning, ledsaget af en attestation for praktikanttjeneste med påtegning af sundhedsministeren;

h) *i Nederlandene:*

1. het getuigschrift van met goed gevolg afgelegd diergeneeskundig examen (eksamensbevis for bestået veterinærmedicinsk eksamen);

2. getuigschrift van met goed gevolg afgelegd veeartsenijkundig examen (eksamensbevis for bestået veterinærmedicinsk eksamen);

i) *i Det forenede Kongerige:*

»the degrees« (eksamensbeviser som):

Bachelor of Veterinary Science (BVSc.),

Bachelor of Veterinary Medicine (Vet.MB eller BVet.Med.),

Bachelor of Veterinary Medicine and Surgery (BVM and S eller BVMS),

the Diploma of membership of the Royal College of Veterinary Surgeons (MRCVS), udstedt efter aflæggelse af eksamen efter et fuldt studieforløb på en veterinærskole i Det forenede Kongerige.

KAPITEL III

ERHVERVEDE RETTIGHEDER

Artikel 4

Hver medlemsstat anerkender som tilstrækkeligt bevis for de af medlemsstaternes statsborgere, hvis eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser ikke opfylder samtlige de mindste krav til uddannelse, der er fastsat i artikel 1 i direktiv 78/1027/EØF, de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, der er udstedt af disse medlemsstater før gennemførelsen af direktiv 78/1027/EØF, vedlagt en attestation, der bekræfter, at disse statsborgere faktisk og retmæssigt har udøvet de pågældende former for virksomhed i mindst 3 på hinanden følgende år i løbet af de 5 år, der går forud for attestationens udstedelse.

KAPITEL IV

BENYTTELSE AF AKADEMISK TITEL

Artikel 5

1. Med forbehold af artikel 13 sikrer de medlemsstater, der er værtsland (i det følgende benævnt »værtsland«), at medlemsstaternes statsborgere, som opfylder de i artikel 2 og 4 fastsatte betingelser, har ret til at benytte deres retmæssige akademiske titel og eventuelt en forkortelse for den, fra den medlemsstat, der er hjemland eller seneste opholdsland (i det følgende benævnt »hjemland eller seneste opholdsland«), og på denne stats sprog. Værtslandene kan foreskrive, at denne titel skal efterfølges af navn og sted på den institution eller det bedømmelsesudvalg, der har tildelt den.

2. Såfremt den akademiske titel fra hjemlandet eller det seneste opholdsland i værtslandet kan forveksles med en titel, som i denne stat kræver en supplerende uddannelse, som indehaveren ikke har erhvervet, kan værtslandet foreskrive, at indehaveren skal benytte sin titel fra hjemlandet eller det seneste opholdsland i en passende udformning, som dette værtsland angiver.

KAPITEL V

BESTEMMELSER, SOM SKAL LETTE DEN FAKTISKE UDØVELSE AF RETTEN TIL ETABLERING OG FRI UDVEKSLING AF TJENESTEYDELSER PÅ DET VETERINÆRE OMRÅDE

A. Særlige bestemmelser om etableringsret

Artikel 6

1. Værtslandet, som af sine egne statsborgere kræver bevis for vandel og hæderlighed for den første adgang til de i artikel 1 nævnte former for virksomhed, skal for statsborgere fra andre medlemsstater som tilstrækkeligt bevis godkende en attestation udstedt af en kompetent myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland,

og hvori det bekræftes, at de betingelser vedrørende vandel og hæderlighed, der i denne medlemsstat stilles for adgangen til de pågældende former for virksomhed er opfyldt.

2. Såfremt der ikke af hjemlandet eller det seneste opholdsland stilles krav om bevis for vandel og hæderlighed for den første adgang til de pågældende former for virksomhed, kan værtslandet af statsborgere fra hjemlandet eller det seneste opholdsland kræve en udskrift af strafferegisteret eller i mangel heraf et tilsvarende dokument udstedt af en kompetent myndighed i hjemlandet eller det seneste opholdsland.

3. Såfremt værtslandet har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne stat, har foreligget uden for dens område, og som i dette værtsland vil kunne få følger for adgangen til de pågældende former for virksomhed, kan den underrette hjemlandet eller det seneste opholdssted herom.

Hjemlandet eller det seneste opholdsland undersøger rigtigheden af forholdene. Myndighederne i denne stat bestemmer selv arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler værtslandet de slutninger, de drager heraf med hensyn til de attestationer eller dokumenter, som de har udstedt.

4. Medlemsstaterne sørger for, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 7

1. Såfremt der i værtslandet gælder administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om opfyldelse af krav vedrørende vandel og hæderlighed, herunder bestemmelser om disciplinare sanktioner i tilfælde af grov forsømmelse eller skødesløshed i udøvelsen af erhvervet eller domfældelse for lovovertrædelser i forbindelse med udøvelsen af en af de i artikel 1 nænvte former for virksomhed, fremsender hjemlandet eller det seneste opholdsland til værtslandet de nødvendige oplysninger om faglige og administrative foranstaltninger eller sanktioner, der er truffet over for den pågældende, såvel som de strafferetlige sanktioner, der vedrører udøvelsen af erhvervet i hjemlandet eller det seneste opholdsland.

2. Såfremt værtslandet, har kendskab til alvorlige og konkrete forhold, der, inden den pågældende etablerede sig i denne stat, har foreligget uden for dens område, og som i dette værtsland vil kunne få følger for udøvelsen af de pågældende former for virksomhed, kan den underrette hjemlandet eller det seneste opholdsland, herom.

Hjemlandet eller det seneste opholdsland undersøger rigtigheden af forholdene. Myndighederne i denne stat bestemmer selv arten og omfanget af de undersøgelser, der skal foretages, og meddeler vætslandet de slutninger, de drager heraf med hensyn til de oplysninger, som de har fremsendt i henhold til stk. 1.

3. Medlemsstaterne sørger for, at de afgivne oplysninger behandles fortroligt.

Artikel 8

Såfremt et værtsland af sine egne statsborgere kræver dokumentation for fysisk og psykisk sundhed for adgang til eller udøvelse af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed, skal denne stat som tilstrækkelig bevis i så henseende godkende fremlæggelse af det dokument, der kræves i hjemlandet eller det seneste opholdsland.

Såfremt hjemlandet eller det seneste opholdsland ikke kræver dokumentation af denne art for adgang til eller udøvelse af den pågældende form for virksomhed, godkender værtslandet for statsborgere fra hjemlandet eller det seneste opholdsland en attestation, der er udstedt af en kompetent myndighed i denne stat svarende til attestationerne i værtslandet.

Artikel 9

De i artikel 6, 7 og 8 omhandlede dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være mere end 3 måneder gamle.

Artikel 10

1. Proceduren for godkendelse af den begunstigedes adgang til de i artikel 1 nævnte former for virksomhed i overensstemmelse med artikel 6, 7 og 8 skal afsluttes så hurtigt som muligt og senest 3 måneder efter fremlæggelsen af samtlige akter vedrørende den pågældende, med forbehold af de forsinkelser, der måtte opstå som følge af en eventuel klage efter gennemførelsen af denne procedure.

2. I de i artikel 6, stk. 3, og artikel 7, stk. 2, omhandlede tilfælde bevirker en anmodning om fornyet undersøgelse, at den i stk. 1 omhandlede frist stilles i bero.

Den medlemsstat, der bliver hørt, skal afgive sit svar inden 3 måneder. Såfremt dette ikke sker, kan den medlemsstat, der er værtsland, drage konsekvensen af de alvorlige og konkrete forhold, den har kendskab til.

Værtslandet fortsætter den i stk. 1 nævnte procedure straks efter modtagelsen af dette svar eller fra udløbet af denne frist.

Artikel 11

Såfremt et værtsland af sine egne statsborgere kræver aflæggelse af ed eller et højtideligt løfte for adgang til

eller udøvelse af en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, og såfremt udformningen af denne ed eller dette løfte ikke er brugbar for statsborgere fra de øvrige medlemsstater, drager denne stat omsorg for, at en passende og dækkende udformning kan forelægges for de pågældende.

B. Særlige bestemmelser om udveksling af tjenesteydelser

Artikel 12

1. Såfremt en medlemsstat af sine egne statsborgere kræver enten en tilladelse eller indmeldelse i eller medlemsskab af en faglig organisation eller et fagligt organ med hensyn til adgang til eller udøvelse af de i artikel 1 nævnte former for virksomhed, skal denne medlemsstat fritage medlemsstaternes statsborgere for opfyldelsen af disse krav for så vidt angår tjenesteydelser.

Den begunstigede udfører tjenesteydelser med samme rettigheder og pligter som statsborgerne i værtslandet; han er bl.a. undergivet de disciplinære bestemmelser af faglig eller administrativ karakter, der er gældende i denne medlemsstat.

Med henblik herpå og som supplement til den i stk. 2 omhandlede erklæring om tjenesteydelser kan medlemsstaterne for at gøre det muligt at anvende de disciplinære bestemmelser, der gælder på deres område, bestemme, at der skal ske enten en midlertidig indmeldelse, der finder sted automatisk, i eller et pro forma medlemsskab af en faglig organisation eller et fagligt organ eller en registrering, på betingelse af at disse foranstaltninger ikke på nogen måde forsinker eller komplicerer tjenesteydelsen eller medfører yderligere omkostninger for den, der yder tjenesterne.

Såfremt værtslandet træffer en foranstaltning i medfør af andet afsnit eller har kendskab til forhold, der er i strid med disse bestemmelser, giver den omgående meddelelse herom til den medlemsstat, i hvilken den begunstigede er etableret.

2. Værtslandet kan foreskrive, at den begunstigede afgiver en forudgående erklæring om sin tjenesteydelse til de kompetente myndigheder, såfremt udførelsen af denne ydelse medfører et midlertidigt ophold på dens område. Værtslandet kan i alle tilfælde kræve, at en dyrlæge, der er etableret i en anden medlemsstat, afgiver en forudgående erklæring om en tjenesteydelse, der består i udstedelse af en recept eller en veterinærattest uden undersøgelse af dyrene, for så vidt dette er tilladt ifølge de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser samt de faglige regler i værtslandet.

Værtslandet, som kræver en sådan forhåndserklæring, træffer de nødvendige foranstaltninger til, at denne i givet fald kan dække en række tjenesteydelser, der præsteres inden for samme område og gælder for en eller flere modtagere i en given periode, som dog ikke kan overstige et år.

I hastende tilfælde kan denne erklæring afgives så hurtigt som muligt, efter at tjenesteydelsen er udført.

3. I medfør af stk. 1 og 2 kan et værtsland af den begunstigede kræve et eller flere dokumenter indeholdende følgende oplysninger:

— den i stk. 2 omhandlede erklæring,

— en attestation, der bekræfter, at den begunstigede retsmæssigt udøver de omhandlede former for virksomhed i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret,

— en attestation for, at den begunstigede er i besiddelse af det eller de eksamensbeviser, certifikater eller andre kvalifikationsbeviser, som kræves for den pågældende tjenesteydelse, og som er nævnt i dette direktiv.

4. Det eller de i stk. 3 nævnte dokumenter må ved fremlæggelsen ikke være mere end 12 måneder gamle.

5. Såfremt en medlemsstat helt eller delvis, midlertidigt eller definitivt, fratager en af sine egne statsborgere eller en statsborger fra en anden medlemsstat, der er etableret på dens område, retten til at udøve de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, drager den i givet fald omsorg for, at den i stk. 3, andet led, omhandlede attestation inddrages midlertidigt eller definitivt.

C. Fælles bestemmelser om retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser

Artikel 13

Såfremt der i et værtsland findes bestemmelser om benyttelsen af den erhvervstitel, der hører til en af de i artikel 1 omhandlede former for virksomhed, benytter statsborgere fra de øvrige medlemsstater, som opfylder de i artikel 2 og 4 fastsatte betingelser, den erhvervstitel, som i værtslandet svarer til deres uddannelsesniveau, og gør brug af forkortelsen for denne titel.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at gøre det muligt for de begunstigede at få oplysning om veterinærlovgivningen samt i givet fald om de erhvervsetiske regler i værtslandet.

I dette øjemed kan de oprette informationskontorer, hvor de begunstigede kan få de nødvendige oplysninger. I tilfælde af etablering kan medlemsstater, der er værts-

lande, pålægge de begunstigede at tage kontakt med disse kontorer.

2. Medlemsstaterne kan oprette de i stk. 1 omhandlede kontorer hos de kompetente myndigheder og organer, som de udpeger inden for den i artikel 18, stk. 1, fastsatte frist.

3. Medlemsstaterne drager omsorg for, at de begunstigede i givet fald, i deres egen og i deres klienters interesse, erhverver sig de for udøvelsen af deres faglige virksomhed i værtslandet nødvendige sprogkundskaber.

KAPITEL VI

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 15

Værtslandet kan i tilfælde af begrundet tvivl af en anden medlemsstats kompetente myndigheder kræve en bekræftelse på ægtheden af de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som er udstedt i denne medlemsstat og omhandlet i kapitel II, samt en bekræftelse på, at den begunstigede opfylder alle de i direktiv 78/1027/EØF fastsatte uddannelsesbetingelser.

Artikel 16

Medlemsstaterne udpeger inden for den i artikel 18, stk. 1, fastsatte frist de myndigheder og organer, der er bemyndiget til at udstede eller modtage de eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, samt de dokumenter og oplysninger, som er omhandlet i dette direktiv, og underretter omgående de andre medlemsstater og Kommissionen herom.

Artikel 17

Dette direktiv finder ligeledes anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, som i overensstemmelse med forordning (EØF) nr. 1612/68 som lønmodtagere udøver eller agter at udøve de i artikel 1 nævnte former for virksomhed.

Artikel 18

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden 2 år efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 19

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1978.

På Rådets vegne

H.-D. GENSCHER

Formand

RÅDETS DIREKTIV

af 18. december 1978

om samordning af de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om virksomhed som dyrlæge

(78/1027/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 49, 57, 66 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen [1],

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet [2],

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg [3], og

ud fra følgende betragtninger:

Ved gennemførelsen af den gensidige erkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger, som foreskrevet i Rådets direktiv 78/1026/EØF, af 18. december 1978 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser [4] gør ensartetheden i uddannelserne i medlemsstaterne det muligt at begrænse samordningen på dette område til at omfatte et krav om overholdelse af mindstenormer og i øvrigt overlade det til medlemstaterne frit at tilrettelægge deres undervisning;

den i dette direktiv fastsatte samordning af udøvelsesbetingelserne udelukker dog ikke en senere samordning;

den i dette direktiv fastsatte samordning gælder dyrlægers faglige uddannelse; hvad angår uddannelsen skelnes der for øjeblikket i størstedelen af medlemsstaterne ikke mellem uddannelse af dyrlæger, der udøver deres virksomhed som lønmodtagere, og uddannelse af dyrlæger, der virker som selvstændige; det synes derfor nødvendigt for i fuldt omfang at fremme den frie bevægelighed for erhvervets udøvere i Fællesskabet at udstrække anvendelsen af dette direktiv til også at omfatte dyrlæger, der er lønmodtagere —

(1) EFT nr. C 92 af 20. 7. 1970, s. 18.
(2) EFT nr. C 19 af 28. 2. 1972, s. 10.
(3) EFT nr. C 60 af 14. 6. 1971, s. 3.
(4) Se side 1 i denne Tidende.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

1. Medlemsstaterne gør adgangen til og udøvelsen af virksomhed som dyrlæge betinget af besiddelse af et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis for dyrlæger, som omhandlet i artikel 3 i direktiv 78/1026/EØF, og som yder garanti for, at den pågældende gennem hele sin uddannelse har erhvervet:

a) fyldestgørende kendskab til de videnskaber, som dyrlægers virksomhed bygger på;

b) fyldestgørende kendskab til raske dyrs anatomi og funktioner, til deres opdræt og forplantning, til deres hygiejne i almindelighed samt til deres føde, herunder fremstillings- og opbevaringsmetoder for foder, der opfylder deres behov;

c) fyldestgørende kendskab til dyrs adfærd og beskyttelse;

d) fyldestgørende kendskab til årsager, art, forløb, virkninger, diagnoser og behandling af dyresygdomme, hvadenten de betragtes individuelt eller kollektivt, herunder særligt kendskab til sygdomme, der kan overføres til mennesker;

e) fyldestgørende kendskab til forebyggende medicin;

f) fyldestgørende kendskab til hygiejne og fremgangsmåder i forbindelse med frembringelse og fremstilling af samt handel med levnedsmidler af animalsk oprindelse bestemt til menneskeføde;

g) fyldestgørende kendskab til de administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser for de ovenfor opregnede områder;

h) fyldestgørende klinisk og praktisk erfaring under passende tilsyn.

2. Denne veterinære uddannelse omfatter i alt mindst 5 års teoretisk og praktisk fuldtidsundervisning ved et universitet, ved en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau eller under tilsyn af et universitet og omfattende mindst de i bilaget nævnte fag.

3. Adgang til denne uddannelse forudsætter, at den studerende er i besiddelse af et eksamensbevis eller certifikat, som giver vedkommende adgang til det pågældende studium ved et universitet eller en højere læreanstalt på et tilsvarende anerkendt niveau i en medlemsstat.

4. Dette direktiv udelukker på ingen måde medlemsstaternes mulighed for på deres eget område og efter deres egen lovgivning at give indehavere af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser, som ikke er erhvervet i en medlemsstat, adgang til at optage og udøve virksomhed som dyrlæge.

Artikel 2

Dette direktiv finder tillige anvendelse på statsborgere i medlemsstaterne, som i overensstemmelse med Rådets forordning (EØF) nr. 1612/68 af 15. oktober 1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet [1] udøver eller agter at udøve de i artikel 1 i direktiv 78/1026/EØF omhandlede former for virksomhed som lønmodtager.

Artikel 3

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden 2 år efter dets meddelelse og underretter straks Kommissionen herom.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1978.

På Rådets vegne

H.-D. GENSCHER

Formand

---

[1] EFT nr. L 257 af 19. 10. 1968, s. 2.

BILAG

STUDIEPLAN FOR DYRLÆGER

Studieplanen, som skal føre frem til et eksamensbevis, certifikat eller andet kvalifikationsbevis som dyrlæge, omfatter som et minimum nedenstående fag. Undervisningen i et eller flere af disse fag kan ske inden for eller i forbindelse med de øvrige fag.

A. **Grundfag**

— Fysik
— Kemi
— Zoologi
— Botanik
— Matematikkens anvendelse i biologien

B. **Særlige fag**

Gruppe 1: grundlæggende videnskaber

— Anatomi (herunder histologi og embryologi)
— Fysiologi
— Biokemi
— Genetik
— Farmakologi
— Farmaci
— Toksikologi
— Mikrobiologi
— Immunologi
— Epidemiologi
— Deontologi

Gruppe 2: Kliniske videnskaber

— Obstetrik
— Patologi (herunder patologisk anatomi)
— Parasitologi
— Klinisk medicin og klinisk kirurgi (herunder anæstesiologi)
— Klinisk undervisning omfattende husdyr, fjerkræ og andre, dyrearter
— Præventiv medicin
— Radiologi
— Forplantning og forplantningsforstyrrelser
— Sundhedsvæsen
— Veterinær retsmedicin og veterinærlovgivning
— Terapeutik
— Propædeutik

Gruppe 3: Animalsk produktion

— Animalsk produktion
— Fodring
— Agronomi
— Landbrugsøkonomi
— Husdyrs opdræt og sundhed
— Veterinær hygiejne
— Etologi og dyrebeskyttelse

Gruppe 4: Levnedsmiddelhygiejne

— Inspektion af og kontrol med levnedsmidler af animalsk oprindelse
— Levnedsmiddelhygiejne og -teknologi
— Praktisk arbejde (herunder på slagterier og andre steder, hvor levnedsmidler behandles).

Den praktiske uddannelse kan erhververs ved praktikanttjeneste, for så vidt denne sker på heltidsbasis, under den kompetente myndigheds eller det kompetente organs direkte kontrol og ikke overstiger 6 måneder inden for uddannelsens samlede studietid på 5 år.

Fordelingen af den teoretiske og praktiske undervisning på de forskellige faggrupper bør afvejes og samordnes, således at de kundskaber og erfaringer, der er anført i artikel 1, stk. 1, i dette direktiv, kan erhverves på passende måde for at gøre det muligt for dyrlægen at udføre alle sine opgaver.

RÅDETS AFGØRELSE

af 18. december 1978

om nedsættelse af et rådgivende udvalg for dyrlægeuddannelsen

(78/1028/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til udkast til afgørelse, forelagt af Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Rådet har i sin resolution af 6. juni 1974 om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser udtalt sig for nedsættelsen af rådgivende udvalg;

i forbindelse med gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger og samordning af betingelserne for adgang til virksomhed som dyrlæge er det vigtigt at sikre et sammenligneligt højt uddannelsesniveau;

for at bidrage til at nå dette mål er det ønskeligt, at der nedsættes et rådgivende udvalg med henblik på at rådgive Kommissionen —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Under Kommissionen nedsættes et rådgivende udvalg for dyrlægeuddannelsen, i det følgende kaldet »udvalget«.

Artikel 2

1. Udvalget har til opgave at bidrage til at sikre et sammenligneligt højt niveau for dyrlægeuddannelsen i Fællesskabet.

2. Dette skal især ske på følgende måde:

— ved udveksling af fyldestgørende oplysninger om uddannelsesmetoder samt indhold, niveau og struktur af den teoretiske og praktiske undervisning, som gives i medlemsstaterne,

— ved drøftelser og samråd med henblik på at nå frem til en fælles opfattelse af, hvilket niveau der skal opnås inden for dyrlægeuddannelsen, samt i givet fald af strukturen og indholdet af denne uddannelse,

— ved varetagelse af dyrlægeuddannelsens tilpasning til udviklingen inden for veterinærvidenskaben og de pædagogiske metoder.

3. Udvalget tilsender Kommissionen og medlemsstaterne sine udtalelser og henstillinger, herunder også, når det skønner det hensigtsmæssigt, forslag til ændringer af artiklerne vedrørende dyrlægeuddannelsen i direktiv 78/1026/EØF [1] og 78/1027/EØF [2].

4. Udvalget rådgiver endvidere Kommissionen om alle andre spørgsmål i forbindelse med dyrlægeuddannelsen, som Kommissionen måtte forelægge det.

Artikel 3

1. Udvalget består af følgende tre sagkyndige fra hver medlemsstat:

— en sagkyndig fra dyrlægeerhvervet,

— en sagkyndig fra de veterinærvidenskabelige uddannelsesinstitutioner,

— en sagkyndig fra de kompetente myndigheder i medlemsstaten.

2. Der vælgens en suppleant for hvert medlem. Denne suppleant har ret til at deltage i udvalgets møder.

3. De i stk. 1 og 2 omhandlede medlemmer og suppleanter udpeges af medlemsstaterne. De i stk. 1, første og andet led, omhandlede medlemmer og deres suppleanter udpeges efter indstilling fra dyrlægeerhvervet og de veterinærvidenskabelige uddannelsesinstitutioner. De således udpegede medlemmer og suppleanter udnævnes af Rådet.

---

[1] Se side 1 i denne Tidende.
[2] Se side 7 i denne Tidende.

Artikel 4

1. Et udvalgsmedlems mandat gælder i tre år. Efter udløbet af denne periode fortsætter udvalgsmedlemmerne deres funktion, indtil der er truffet foranstaltninger til deres afløsning eller til fornyelse af deres mandat.

2. Et medlems mandat bringes til ophør før udløbet af treårsperioden ved udtræden eller død, eller dersom han erstattes af et nyt medlem efter den i artikel 3 fastsatte fremgangsmåde. Udnævnelsen af et nyt medlem gælder for resten af mandatets løbetid.

Artikel 5

Udvalget vælger en formand og to næstformænd blandt sine medlemmer. Det vedtager selv sin forretningsorden. Dagsordenen for møderne fastsættes af formanden for Udvalget og af Kommissionen i fællesskab.

Artikel 6

Udvalget kan nedsætte arbejdsgrupper og tilkalde observatører og sagkyndige og give dem adgang til at medvirke ved alle de særlige aspekter af dets arbejde.

Artikel 7

Kommissionen varetager Udvalgets sekretariatsfunktioner.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1978.

På Rådets vegne

H.-D. GENSCHER

Formand

RÅDETS HENSTILLING

af 18. december 1978

vedrørende statsborgere i storhertugdømmet Luxembourg, der er indehavere af et eksamensbevis for dyrlæger udstedt i et tredjeland

(78/1029/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER —

som godkender direktiv 78/1026/EØF om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser for dyrlæger omfattende foranstaltninger, som skal lette den faktiske udøvelse af retten til etablering og fri udveksling af tjenesteydelser ([1]);

som konstaterer, at ovennævnte direktiv alene har sigte på eksamensbeviser, certifikater og andre kvalifikationsbeviser udstedt i en medlemsstat;

som imidlertid tilstræber at tage hensyn til den særlige stiuation for luxembourgske statsborgere, der ikke i storhertugdømmet Luxembourg har mulighed for at følge et fuldstændigt universitetsstudium og derfor har fuldført deres studier i et tredjeland —

henstiller til regeringerne for de øvrige medlemsstater at lette statsborgere i storhertugdømmet Luxembourg adgangen til at optage og udøve virksomhed som selvstændig dyrlæge inden for Fællesskabet, når disse er i besiddelse af et eksamensbevis for afsluttet dyrlægeuddannelse udstedt i et tredjeland og godkendt i henhold til luxembourgsk lov af 18. juni 1969, ved at anerkende disse eksamensbeviser på deres områder.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1978.

På Rådets vegne

H.-D. GENSCHER

Formand

([1]) Se side 1 i denne Tidende.

RÅDETS BESLUTNING

af 18. december 1978

om bemyndigelse til stiltiende videreførelse eller opretholdelse af visse venskabs-, handels og skibsfartstraktater og lignende aftaler, som medlemsstaterne har indgået med tredjelande

(78/1030/EØF)

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 113,

under henvisning til Rådets beslutning af 16. december 1969 om gradvis gennemførelse af ensartede aftaler om handelsforbindelser mellem medlemsstaterne og tredjelande og om forhandling af fællesskabsaftaler [1], særlig artikel 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

Stiltiende videreførelse eller opretholdelse ud over overgangsperioden af venskabs-, handels- og skibsfartstraktater og lignende aftaler, indgået af medlemsstaterne i Fællesskabet er allerede blevet bemyndiget af Rådet senest ved beslutning 77/650/EØF [2];

de pågældende medlemsstater har på ny anmodet om bemyndigelse til stiltiende at videreføre eller opretholde de bestemmelser, hvis indhold omfattes af den i artikel 113 i traktaten omhandlede fælles handelspolitik, og som er indeholdt i de venskabs-, handels- og skibsfartstraktater og lignende aftaler, der er opregnet i bilaget, for at undgå en afbrydelse af deres aftalemæssige handelsforbindelser med de pågældende tredjelande;

der bør gives bemyndigelse til at opretholde aftalemæssige handelsforbindelser mellem de pågældende medlemsstater og disse tredjelande, indtil de erstattes af en aftalemæssig eller autonom fællesskabsordning; denne bemyndigelse må således ikke berøre medlemsstaternes forpligtelse til at undgå, og i givet fald fjerne, enhver uforenelighed mellem disse aftaler og fællesskabsrettens bestemmelser;

i øvrigt må bestemmelserne i de aftaler, der skal stiltiende videreføres eller opretholdes, ikke i den påtænkte periode udgøre nogen hindring for iværksættelsen af den fælles handelspolitik;

de pågældende medlemsstater har erklæret, at stiltiende videreførelse eller opretholdelse af disse overenskomster ikke vil hindre åbningen af handelsforhandlinger på fællesskabsplan med de berørte tredjelande, og at de er rede til at overføre det handelsmæssige indhold i de eksisterende bilaterale aftaler til de fællesskabsaftaler, om hvilke der måtte være påtænkt forhandlinger;

efter gennemførelse af den konsultation, som omhandles i artikel 2 i Rådets beslutning af 16. december 1969, er det konstateret, at de pågældende bilaterale aftaler, således som det bekræftes ved ovennævnte erklæringer fra de berørte medlemsstater, ikke er til hinder for iværksættelse af den fælles handelspolitik i den påtænkte forlængelsesperiode;

de pågældende medlemsstater har erklæret sig rede til at tilpasse eller i givet fald at opsige disse aftaler i det omfang, den stiltiende videreførelse eller opretholdelse af de bestemmelser, der angår forhold henhørende under artikel 113 i traktaten i den påtænkte forlængelsesperiode, måtte vise sig at være en hindring for iværksættelsen af den fælles handelspolitik;

de pågældende aftaler indeholder opsigelsesbestemmelser med en frist på mellem tre og tolv måneder;

under disse betingelser er intet til hinder for stiltiende videreførelse eller opretholdelse af de pågældende bestemmelser indtil den 31. december 1980 —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

De bestemmelser, hvis indhold hører ind under den i artikel 113, i traktaten omhandlede fælles handelspolitik, og som er indeholdt i de venskabs-, handels- og

(1) EFT nr. L 326 af 29 .12. 1969, s. 39.
(2) EFT nr. L 267 af 19. 10. 1977, s. 23.

skibsfartstraktater og lignende aftaler, der er opregnet i bilaget, kan stiltiende videreføres eller opretholdes indtil den 31. december 1980.

Artikel 2

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. december 1978.

På Rådets vegne

H.-D. GENSCHER

Formand

BILAG — ANHANG — ANNEX — ANNEXE — ALLEGATO — BIJLAGE

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
BELGIQUE	El Salvador	Convention commerciale	21. 3. 1906
	États-Unis	Traité d'amitié, de commerce et de navigation	21. 2. 1961
	Éthiopie	Traité	6. 9. 1906
	Honduras	Traité d'amitié, de commerce et de navigation	25. 3. 1909
		Déclaration complémentaire	30. 8. 1909
	Libéria	Traité d'amitié, de commerce et de navigation	1. 5. 1885
	Maroc	Traité d'amitié, de commerce et de navigation	4. 1. 1862
	Norvège	Traité de commerce et de navigation	27. 6. 1910
	République dominicaine	Traité d'amitié, de commerce et de navigation	21. 8. 1884
	Suède	Traité de commerce et de navigation	11. 6. 1895
	Venezuela	Traité d'amitié, de commerce et de navigation	1. 3. 1884
BENELUX	Paraguay	Accord de commerce et de navigation	13. 8. 1963
	URSS	Traité de commerce	14. 7. 1971
DANMARK	Bolivia	Handelstraktat	9. 11. 1931
	Brasilien	Midlertidig aftale om mestbegunstigelsesklausul	30. 7. 1936
	Bulgarien	Ordning vedrørende den gensidige anvendelse af mestbegunstigelsesklausul (brevveksling)	27. 7./5. 8. 1921
	Burma	Noteveksling vedrørende mestbegunstigelsesklausul	29. 4. 1948 og 17. 4. 1950
	Chile	Handels- og søfartstraktat	4. 2. 1899
	Columbia	Handels- og søfartstraktat	21. 6. 1923
	Costa Rica	Handels- og søfartstraktat	26. 9. 1956
	Den arabiske republik Ægypten	Midlertidig handelsaftale	7. 5. 1930
	Den dominikanske Republik	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	26. 7. 1852
	De forenede Stater	Handels- og søfartstraktat	1. 10. 1951
	El Salvador	Handels- og søfartstraktat	9. 7. 1958
	Finland	Handels- og søfartstraktat	3. 8. 1923
	Grækenland	Handels- og søfartskonvention	22. 8. 1928
	Guatemala	Handels- og søfartstraktat	4. 3. 1948
	Haiti	Handelstraktat	21. 10. 1937
	Iran	Venskabs-, etablerings- og handelstraktat	20. 2. 1934

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
DANMARK *(fortsat)*	Israel	Foreløbig aftale (modus vivendi) om mestbegunstigelsesklausul i alle sager om søfart og i alt vedrørende told, osv.	14. 11. 1952
	Japan	Handels- og søfartstraktat	12. 2. 1912
	Jugoslavien	Handelsdeklaration	17./30. 3. 1909
	Liberia	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	21. 5. 1860
	Norge	Handels- og søfartstraktat	2. 11. 1926
	Paraguay	Handels- og søfartsaftale	3. 5. 1967
	Peru	Handels- og søfartstraktat	10. 6. 1957
	Polen	Handels- og søfartstraktat	22. 3. 1924
	Portugal	Deklaration om handel og søfart	18. 6. 1935
		Tillægsdeklaration	29. 4. 1966
	Rumænien	Noteveksling om handel og søfart	28. 8. 1930
	Schweiz	Venskabs-, handels- og etableringstraktat	10. 2. 1875
	Sovjetunionen	Handels- og søfartstraktat	17. 8. 1946
	Spanien	Handels- og søfartskonvention	2. 1. 1928
	Sverige	Handels- og søfartstraktat	2. 11. 1826
	Thailand	Venskabs-, handels- og søfartstraktat	5. 11. 1937
		Noteveksling	9. 3. 1972
	Tjekkoslovakiet	Noteveksling om handel og søfart	18. 4. 1925
		Noteveksling om varebehandling	26. 8. 1929
	Tyrkiet	Etablerings-, handels- og søfartstraktat	31. 5. 1930
	Ungarn	Handels- og søfartskonvention	14. 3. 1887
	Uruguay	Handels- og søfartstraktat	4. 3. 1953
	Zaire	Handelskonvention	23. 2. 1885
	Østrig	Handelstraktat	6. 4. 1928
DEUTSCHLAND	Arabische Republik Ägypten	Handelsabkommen (ratifiziert)	21. 4. 1951
	Argentinien	Handelsvertrag	19. 9. 1857
	Chile	Handelsvertrag	2. 2. 1951
	Dominikanische Republik	Freundschafts-, Handels- und Schiffahrtsvertrag	23. 12. 1957
	Ekuador	Handelsvertrag	1. 8. 1953
	El Salvador	Abkommen über die Meistbegünstigungsklausel (ratifiziert)	31. 10. 1952
	Indien	Handelsabkommen	19. 3. 1952 und 31. 3. 1955
	Iran	Handels-, Zoll- und Schiffahrtsvertrag	17. 2. 1929
	Island	Vorläufiger Handels- und Schiffahrtsvertrag	19. 12. 1950
	Japan	Handels- und Schiffahrtsvertrag	20. 7. 1927

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
DEUTSCHLAND *(Fortsetzung)*	Kolumbien	Freundschafts-, Handels- und Schiffahrtsvertrag	23. 7. 1892
	Pakistan	Handelsabkommen (ratifiziert)	4. 3. 1950
	Paraguay	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	30. 7. 1955
	Peru	Handelsabkommen (ratifiziert)	20. 7. 1951
	Portugal	Handels- und Schiffahrtsabkommen (ratifiziert)	20. 3. 1926 und 24. 8. 1950
	Saudi-Arabien	Freundschaftsvertrag, bestätigt und abgeändert durch Briefwechsel	26. 4. 1929 31. 3./10. 7. 1952
	Thailand	Freundschafts-, Handels- und Schiffahrtsvertrag	30. 12. 1937
	Türkei	Handelsvertrag	27. 5. 1930
	UdSSR	Abkommen über allgemeine Fragen des Handels und der Schiffahrt (ratifiziert)	25. 4. 1958
	Uruguay	Abkommen über die Meistbegünstigung (ratifiziert)	18. 4. 1953
	Vereinigte Staaten	Freundschafts-, Handels- und Schiffahrtsvertrag	29. 10. 1954
FRANCE	Albanie	Traité de commerce et de navigation	14. 12. 1963
	Colombie	Convention relative à l'établissement des nationaux, au commerce et à la navigation	30. 5. 1892
	Costa Rica	Traité de commerce	30. 4. 1953
	Cuba	Convention commerciale et protocole	6. 11. 1929
	Équateur	Accord commercial	20. 3. 1959
	El Salvador	Traité de commerce	23. 3. 1953
	Espagne	Convention de commerce et de navigation et protocole	21. 12. 1935
	États-Unis	Convention de navigation et de commerce modifiée par accord	24. 2. 1822 17. 7. 1919
	Finlande	Convention provisoire de navigation	24. 4. 1931
	Grèce	Convention de commerce, de navigation et d'établissement et annexe	11. 3. 1929
	Hongrie	Convention commerciale	13. 10. 1925
	Iran	Convention d'établissement et de navigation	24. 6. 1964
	Islande	Traité de commerce	23. 8. 1742
		Convention additionnelle de commerce et de navigation	9. 2. 1842
		Articles additionnels à la convention	9. 2. 1910
		Échanges de lettres modifiant les trois actes précédents	28. 2. 1930
	Libéria	Traité de commerce et de navigation	17. 4. 1852
	Libye	Convention de coopération économique	10. 8. 1955

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
FRANCE *(suite)*	Norvège	Traité de commerce modifié par convention et échange de lettres	30. 12. 1881 13. 1. 1892 4. 3. 1933
		Traité de navigation modifié par convention	30. 12. 1881 13. 1. 1892
	Paraguay	Accord commercial	11. 9. 1956
	Pologne	Traité de commerce et de navigation	22. 5. 1937
	Portugal	Accord de commerce et de navigation	13. 3. 1934
	République dominicaine	Accord commercial (1)	20. 12. 1954
	Roumanie	Convention de commerce et de navigation	27. 8. 1930
	Tchécoslovaquie	Convention commerciale	2. 7. 1928
	Turquie	Convention de commerce et de navigation	29. 8. 1929
	Uruguay	Convention de commerce et de navigation	4. 6. 1892
		Protocole additionnel	30. 12. 1953
	Venezuela	Accord de commerce et de navigation	26. 7. 1950
	Yougoslavie	Convention de commerce et de navigation	30. 1. 1929
IRELAND	Arab Republic of Egypt	Exchange of notes in regard to commercial relations	25./28. 7. 1930
		Exchange of notes prolonging the provisional commercial Agreement of 25./28. 7. 1930	27. 2. 1951
	Brazil	Exchange of notes in regard to commercial relations	16. 10. 1931
	Costa Rica	Exchange of notes in regard to commercial relations	2. 8. 1933 and 2. 4. 1934
	Greece	Exchange of notes in regard to commercial relations	15. 5. 1930
	Guatemala	Exchange of notes in regard to commercial relations	8. 2. and 10. 4. 1930
	Portugal	Treaty of commerce and navigation	29. 10. 1929
	United States	Treaty of friendship, commerce and navigation	21. 10. 1950
	Vietnam	Exchange of notes in regard to commercial relations	1. 12. 1964
ITALIA	Africa del Sud	Estensione del trattato con il Regno Unito alle province del	
		Natal	10. 3. 1884
		Transval	28. 5. 1906
		Orange	13. 7. 1907
		Nota verbale	1. 5. 1948

(1) Reconduction autorité sous réserve d'une déclaration du gouvernement français concernant les articles 11 et 12 relatifs à l'obligation d'achat de tabac.

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
ITALIA *(seguito)*	Argentina	Convenzione commerciale	1. 6. 1894
		Protocollo	31. 1. 1895
		Protocollo addizionale	4. 3. 1937
		Convenzione sui pagamenti	4. 3. 1937
	Bulgaria	Protocollo sostitutivo del trattato di commercio e di navigazione (1)	19. 12. 1950
	Cile	Trattato di commercio e di navigazione	12. 7. 1898
	Cuba	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	
		Protocollo addizionale	29. 12. 1903
	Ecuador	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	12. 8. 1900
		Convenzione addizionale	26. 2. 1911
	Finlandia	Trattato di commercio e di navigazione e protocollo finale	22. 10. 1924
	Grecia	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	5. 11. 1948
	Haiti	Convenzione di commercio e di navigazione e scambi di note	14. 6. 1954
	Iran	Trattato di commercio, di stabilimento e di navigazione	26. 1. 1955
		Scambio di note	9. 2. 1955
	Iugoslavia	Convenzione di commercio e di navigazione	31. 3. 1955
	Libano	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	15. 2. 1949
	Liberia	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	23. 10. 1862
		Dichiarazione comune	24. 11. 1951
	Nicaragua	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	25. 1. 1906
	Norvegia	Trattato di commercio e di navigazione	14. 6. 1862
		Scambio di note	15. 12. 1967
	Nuova Zelanda	Scambio di note	24. 11. 1967
	Panama	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione, protocollo e scambio di note	7. 10. 1965
	Perù	Trattato di commercio e di navigazione e dichiarazione	23. 12. 1874
	Polonia	Trattato di commercio	12. 5. 1922
	Portogallo	Trattato di commercio e di navigazione e protocolli definitivi	4. 8. 1934
	Romania	Protocollo doganale (1)	25. 11. 1950
	Spagna	Convenzione di commercio e di navigazione, protocolli, scambio di lettere	15. 3. 1932
		Scambio di note	7. 10. 1935

(1) Protocollo richiamato e riesaminato in occasione della conclusione dell'accordo commerciale quadro fra i due paesi.

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
ITALIA *(seguito)*	Stati Uniti	Trattato d'amicizia, di commercio e di navigazione	2. 2. 1948
		Accordo supplementare al trattato	26. 9. 1951
	Svezia	Trattato di commercio e di navigazione	14. 6. 1862
		Scambio di note	15. 12. 1966 e 15. 12. 1967
	Svizzera	Trattato di commercio	27. 1. 1923
		Protocolli	28. 11. 1925 e 30. 12. 1933
	Turchia	Trattato di commercio e di navigazione e scambio di note	29. 12. 1936
	Ungheria	Trattato di commercio e di navigazione	4. 7. 1928
		Protocollo doganale (1)	28. 3. 1950
	URSS	Trattato di commercio e di navigazione	11. 12. 1948
	Uruguay	Trattato di commercio	26. 2. 1947
	Venezuela	Trattato d'amicizia, di navigazione e di commercio	19. 6. 1861
		Modus vivendi	29. 6. 1939
	Yemen	Trattato d'amicizia e di relazioni economiche	4. 9. 1937
LUXEMBOURG	États-Unis	Traité d'amitié, d'établissement et de navigation	23. 2. 1962
NEDERLAND	Afghanistan	Vriendschaps- en handelsverdrag	26. 7. 1939
	Arabische Republiek Egypte	Voorlopige handelsovereenkomst	17. 3. 1930
	Bolivië	Handelsverdrag	30. 5. 1929
	Brazilië	Voorlopig handelsakkoord	15. 3. 1937
	Bulgarije	Notawisseling	1./9. 3. 1922
	Canada	Handelsovereenkomst	11. 7. 1924
	Columbia	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	1. 5. 1829
	Costa Rica	Handels- en scheepvaartovereenkomst	3. 6. 1957
	El Salvador	Handelsverdrag en briefwisseling	13. 3. 1956
	Ethiopië	Overeenkomst nopens de meestbegunstigingsclausule	30. 9. 1926
	Griekenland	Handelsverdrag en protocol	12. 5. 1926
	Guatemala	Handelsverdrag	12. 5. 1926
	Haïti	Handelsverdrag en notawisseling	7. 9. 1926
	Hongarije	Handelsovereenkomst	9. 12. 1924
	Iran	Voorlopig handelsverdrag en briefwisseling	20. 6. 1928
	Japan	Handels- en scheepvaartverdrag	6. 7. 1912
	Jemen	Vriendschapsverdrag	12. 4. 1939

(1) Protollo richiamato e riesaminato in occasione della conclusione dell'accordo commerciale quadro fra i due paesi.

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
NEDERLAND *(vervolg)*	Joegoslavië	Handels- en scheepvaartverdrag	28. 5. 1930
	Liberia	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	20. 12. 1862
	Marokko	Handels- en scheepvaartverdrag	18. 5. 1858
	Maskate	Handelsverdrag	27. 8. 1877
	Mexico	Handelsverdrag	27. 1. 1950
	Noorwegen	Handels- en scheepvaartverdrag	20. 5. 1912
	Oostenrijk	Handels- en scheepvaartverdrag	28. 3. 1929
	Polen	Handels- en scheepvaartverdrag	30. 5. 1924
	Portugal	Handels- en scheepvaartverdrag, aanvullend en ondertekeningsprotocol	28. 6. 1934
	Roemenië	Handelsschikking	29. 8. 1930
	Spanje	Handels- en scheepvaartverdrag	16. 6. 1934
	Thailand	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	1. 2. 1938
	Tsjechoslowakije	Overeenkomst	20. 1. 1923
	Turkije	Notawisseling	21. 11. 1929
	Uruguay	Handels- en scheepvaartverdrag	29. 1. 1934
		Protocol	12. 6. 1953
	Venezuela	Verdrag betreffende de diplomatieke betrekkingen	11. 5. 1920
	Verenigde Staten	Vriendschaps-, handels- en scheepvaartverdrag	27. 3. 1956
	Zaïre	Overeenkomst met de internationale Vereniging van de Kongo	27. 12. 1884
	Zuid-Afrika	Voorlopig akkoord nopens de handelsbetrekkingen en de scheepvaart	20. 2. 1935
	Zweden	Handels- en scheepvaartverdrag	25. 9. 1847
	Zwitserland	Vriendschaps- en handelsverdrag	19. 8. 1875
		Aanvullend protocol	24. 4. 1877
UEBL	Afrique du Sud	Accord commercial provisoire	13. 7. 1937
	Albanie	Échange de lettres	19. 2. 1929
	Argentine	Accord provisoire	16. 1. 1934
	Bolivie	Traité d'amitié et de commerce	18. 4. 1912
		Avenant au traité	10. 12. 1963
	Brésil	Accord commercial provisoire	14. 1. 1932
	Bulgarie	Échange de lettres	8. 2. 1926
	Canada	Convention de commerce	3. 7. 1924
	Chili	Accord commercial provisoire	27. 8. 1936
	Colombie	Échange de lettres portant application à l'UEBL du traité conclu entre les Pays-Bas et la Colombie le 1er mai 1829	19. et 22. 8. 1936

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
UEBL *(suite)*	Équateur	Traité d'amitié, de commerce et de navigation	5. 3. 1887
		Avenant au traité	19. 10. 1937
	Espagne	*Modus vivendi*	26. 10. 1925
		Arrangement commercial modifiant le *modus vivendi*	15. 12. 1928
	Guatemala	Traité de commerce et de navigation	7. 11. 1924
	Haïti	Accord commercial provisoire	9. 7. 1936
	Hongrie	Échange de lettres	30. 9. 1924
	Iran	Convention de commerce et de navigation	9. 5. 1929
	Nouvelle-Zélande	Accord commercial provisoire par échange de lettres	5. 12. 1933
	Pologne	Traité de commerce	30. 12. 1922
	Roumanie	Accord commercial provisoire	28. 8. 1930
	Suisse	Traité de commerce	26. 8. 1929
	Tchécoslovaquie	Traité de commerce	28. 12. 1925
	URSS	Convention commerciale provisoire	5. 9. 1935
	Uruguay	Accord commercial provisoire	22. 2. 1937
	Viêt-nam du Sud	Échange de lettres portant sur le traitement de la nation la plus favorisée dans le domaine tarifaire	16. et 20. 1. 1956
	Yémen	Convention commerciale	7. 12. 1936
	Yougoslavie	Traité de commerce et de navigation	16. 12. 1926
UNITED KINGDOM	Afghanistan	Treaty of friendship and commerce	22. 11. 1921
		Trade convention	5. 6. 1923
		Exchange of notes	6. 5. 1930
	Argentine	Treaty of amity, commerce and navigation	2. 2. 1825
	Bolivia	Treaty of commerce	1. 8. 1911
	Burma	Treaty regarding the recognition of Burmese independence, and related matters, with exchange of notes	17. 10. 1947
		Exchange of notes regulating commercial relations pending the conclusion of a new Treaty of commerce and navigation	24. 12. 1949
	Colombia	Treaty of friendship, commerce and navigation	16. 2. 1866
		Protocol applying the Treaty to certain parts of the Dominions	20. 8. 1912
		Exchange of notes	30. 12. 1938
	Costa Rica	Treaty of friendship, commerce and navigation	27. 11. 1849
		Protocol respecting the application of the Treaty to certain parts of the Dominions	18. 8. 1913

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
UNITED KINGDOM *(cont'd)*	Czechoslovakia	Treaty of commerce with declaration	14. 7. 1923
	Finland	Treaty of commerce and navigation	14. 12. 1923
	Greece	Treaty of commerce and navigation and declaration	16. 7. 1926
		Exchange of notes amending the Treaty of 16. 7. 1926	21. 2. 1951
	Hungary	Treaty of commerce and navigation	23. 7. 1926
	Iran	Treaty of peace and commerce	4. 3. 1857
		Commercial convention	9. 2. 1903
		Agreement modifying the commercial convention	21. 3. 1920
	Japan	Treaty of commerce, establishment and navigation, with Protocols and exchanges of notes	14. 11. 1962
		Exchange of notes on voluntary export control	14. 11. 1962
	Liberia	Treaty of friendship and commerce	21. 11. 1848
		Agreement modifying the Treaty of 21. 11. 1848	23. 7. 1908
	Morocco	General treaty	9. 12. 1856
		Convention of commerce and navigation	9. 12. 1856
		Exchange of notes concerning the convention of 9. 12. 1856	1. 3. 1957
	Muscat and Oman	Treaty of friendship, commerce and navigation with exchange of notes	20. 12. 1951
	Nepal	Treaty of peace and friendship	30. 10. 1950
	Nicaragua	Treaty of friendship, commerce and navigation	28. 7. 1905
	Norway	Convention of commerce and navigation	18. 3. 1826
		Convention regarding the application of the convention of commerce of 1826 to the Dominions	16. 5. 1913
	Peru	Treaty of friendship, commerce and navigation	10. 4. 1850
		Agreement relating to commerce and navigation (with Protocols and exchanges of notes)	6. 10. 1936
		Exchange of notes regarding the continuance in force of Articles 4 and 5 of the Commercial Agreement of 6. 10. 1936	28. 1. 1950
	Poland	Treaty of commerce and navigation	26. 11. 1923
	Portugal	Treaty of commerce and navigation	12. 8. 1914
	Romania	Treaty of commerce and navigation with Protocols and exchange of notes	6. 8. 1930
	Soviet Union	Temporary commercial agreement	16. 2. 1934

Medlemsstat Mitgliedstaat Member State État membre Stati membri Lid-Staat	Tredjeland Drittland Third country Pays tiers Paesi terzi Derde land	Aftalens art Art des Abkommens Type of agreement Nature de l'accord Natura dell'accordo Aard van de overeenkomst	Aftalens dato Zeitpunkt des Abkommens Date of the agreement Date de l'accord Data dell'accordo Datum van de overeenkomst
UNITED KINGDOM *(cont'd)*	Spain	Treaty of navigation and commerce	9. 12. 1713
		Treaty of commerce	14. 12. 1715
		Treaty of commerce	5. 10. 1750
		Treaty of commerce and navigation	31. 10. 1922
		Convention revising certain provisions of the 1922 Treaty and exchange of notes	5. 4. 1927
		Exchange of notes regarding interpretation of Treaty of 1922	6. 2. 1928
		Exchange of notes modifying the convention of 5. 4. 1927	31. 5. 1928
	Sweden	Treaty of peace and commerce	11. 4. 1654
		Treaty of commerce	17. 7. 1656
		Treaty of peace and commerce	21. 10. 1661
		Treaty of commerce and alliance	5. 2. 1766
		Treaty of peace, union and friendship	18. 7. 1812
		Convention of commerce and navigation	18. 3. 1826
	Switzerland	Treaty of friendship, commerce and reciprocal establishment	6. 9. 1855
		Convention applying the Treaty of 1855 to the Dominions	30. 3. 1914
		Exchange of notes applying to Liechtenstein commercial agreements in force	26. 4. 1924
	Turkey	Treaty of commerce and navigation	1. 3. 1930
		Exchange of notes relating to certain commercial matters	28. 2. 1957
	United States	Convention of commerce	3. 7. 1815
		Convention	20. 10. 1818
		Convention of commerce	6. 8. 1827
	Venezuela	Treaty of amity, commerce and navigation	18. 4. 1825
		Convention	29. 10. 1834
		Exchange of notes	3. 2. 1903
	Yemen	Treaty of friendship and mutual cooperation with exchanges of notes	11. 2. 1934
	Yugoslavia	Treaty of commerce and navigation with exchanges of notes	12. 5. 1927
		Agreement on trade and payments	27. 11. 1936